

— Чуруликъ! Чуруликъ!
Тя надникна. Видѣ вrabче-
то. Засмѣ се, та очилата ѝ
подскокнаха.

— Охъ, бабиното коледарче,
добре дошло!

Дамянчо спѣше вече. Вrab-
чето не чу баба Златарица,
защото сладко кълвеше оста-
налата каша по устата на
Дамянча.

Григоръ Угаровъ

КОЛЕДНА ПЪСЕНЬ

Расло дръвце и листило,
по Игнаждень родъ родило,
млади вейки позлатени,
зрѣли ябълки червени.

— Що си расло въвъ градина,
между бисеръ и коприна,
тѣй високо и клонато,
съ чудни ябълки отъ злато?

— Ой те, птичко сребропера,
азъ листихъ и цѣвнахъ вчера,
божа майка ме допрати,
съ тия дарове богати.

Нали тази нощъ е свята? —

Богъ ще слѣзе на земята.
Затова съмъ листъ листило,
по Игнаждень родъ родило,
млади вейки позлатени,
зрѣли ябалки червени.

Та да има за овчари,
че сж божи коледари.
Всѣка кжща, като лани,
да е пълна съ армагани.
Да раздамъ и на дечица,
и на Янка хубавица.

Ясни като менъ да грѣятъ,
пѣсни коледни да пѣятъ...

Й. Стубель

ЧЕСТИТА НОВА ГОДИНА!

Навредъ по ниви и ливади
надъ тия вейки и ели
снѣгътъ вали, вали, вали.

Снѣгътъ се сипе отъ небето
и вредомъ по земята стели
прекрасни везани дантели.

А Хемусъ, Рила и Пирина
надъ великански рамена
развѣватъ бѣли знамена.

Дойде и Новата година.
По хълмове и падини

ще литнемъ ние съсъ шейни.

Съсъ бодри, румени лица
и съсъ усмивка на уста,
ще възвестиме на свѣта:

— Честита, весела година!
Да доживѣемъ свѣтли дни
и по-щастливи бжднини!

И нека бждемъ братя всички
задружни, бодри до амина
въвъ нашта хубава Родина.

Честита Нова година!

Атанасъ Душковъ